

den Maade at administrere Bevillingen paa var i Uoverensstemmelse med de Regler, som vare fastsatte herfra og fra Landbrugsministeriet ved det Cirkulære, det havde udsendt, idet det der er slaaet fast, at alle Husmænd skulle have lige Ret og Adgang til disse Bevillinger, enten de ere Medlemmer af en Landboforening eller en Husmandsforening, eller de ingen Forening ere Medlem af. Det er klart, at naar man fordeler paa den Maade, at man forlods til Kredsen giver 1 Kr. pr. Medlem af Husmandsforeningerne, bliver der mindre til de Kredse, hvor der er faa Medlemmer i Husmandsforeningerne, og endnu mindre til de Kredse, hvor der slet ingen Medlemmer er i Husmandsforeningerne. Det var altsaa ganske i Strid med de Forudsætninger, vi havde vedtaget her, men det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) forsvarede det selvfølgelig. Ikke paa nogen Maade vilde han indrømme, at det var i Strid med Forudsætningen, eller at det var urigtigt. Det er mig derfor en Tilfredsstillelse at kunne oplyse, at der nu efter denne Kritik er sket Indstilling fra Husmandsforeningerne til Landbrugsministeriet om, at Fordelingen for Fremtiden maa foregaa netop paa den Maade, som jeg pegede paa ved Finanslovsforslagets anden Behandling, nemlig paa Grundlag af Landbrugshusenes Antal, og der skal i Fremtiden ikke fordeles noget paa Grundlag af Medlemsantallet i Husmandsforeningerne. Jeg finder det overordentlig klogt og rigtigt og priser Husmandsforeningerne for, at de resolut bryde af fra den Maade at fordele paa, som de i Fjor benyttede. Jeg priser dem for, at de saa resolut gaa over til at foreslaa, at Fordelingen skal foregaa alene paa Grundlag af Landbrugshuse, thi saa er Fordelingsgrundlaget i en Orden, som man ikke kan rejse den mindste Indvending imod. Husmandsforeningerne have som sagt indstillet dette, og jeg venter, at Landbrugsministeren vil tiltræde det. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds heretter endnu vil holde fast paa, at den Ordning, som han anbefalede ved 2den Behandling, er mere tilfredsstillende end den, jeg anbefalede. I hvert Fald viser det sig nu, at Husmandsforeningerne have givet mig Medhold.

Saa udtalte det ærede Medlem, at han ved anden Behandling havde tilkendegivet sin Beklagelse over, at man skulde gaa med til at stryge Foredragsbevillinger. Det er for saa vidt kedeligt, at det ærede Medlem

ikke udtrykte sin Beklagelse før, thi der lod ingen Beklagelse hverken fra det ærede Medlem eller fra andre ærede Medlemmers Side i Finansudvalget før anden Behandling, da gik vi alle med til at foreslaa, at disse Bevillinger skulde stryges, og det var uden mindste Beklagelse fra noget som helst Medlems Side, Beklagelsen er først kommen senere.

Saa kom det ærede Medlem med en Udtalelse, der i høj Grad interesserede mig, og som jeg gerne vilde understrege. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at hvor Staten driver en Virksomhed, bør den tilstræbe Balance. Han viste hen til Frøkontrollen og til Statsprøveanstalten, Virksomheder, hvor vi have haft Øje for, at vi burde tilstræbe Balance, og han viste hen til, at hvor Staten i det hele driver Virksomhed, bør man tilstræbe Balance. Jeg vil bede det ærede Medlem gøre sin store Indflydelse gældende overfor sine Partifæller, naar vi igen komme til at behandle Spørgsmaalet om et bedre Udbytte af Statsbanerne, saa at vi der kunne faa det opfyldt, som det ærede Medlem kræver paa andre Omraader. Naar det ærede Medlem nu forlanger, at ogsaa Forsøgslaboratoriet skulde bære sig, tror jeg dog, at jeg der maa tage en lille Reservation. Med Hensyn til Forsøgslaboratoriet er Forholdet nemlig, at det tidligere har været en frivillig Sag for Mejerierne, om de vilde sende deres Smør ind til Bedømmelse i de sammenhængende Rækker af Smørudstillinger, som afholdes ude paa Forsøgslaboratoriet. Men efter at vi have vedtaget Smørloven, er det ikke længere en frivillig Sag, nu paalægges vi det som en Pligt, at Mejerierne skulle sende deres Smør til disse Udstillinger, og naar vi gøre det, er det dog maaske betænkeligt samtidig at gøre det til Pligt, at de selv skulle afholde alle Udgifterne derved. Mejerierne afholde allerede nu adskillige Udgifter her. Der betales 5 Kr. pr. Mejeri. Maaske kunde man gaa saa vidt, at man sagde, at Mejerierne yderligere skulde afholde det Tab, der er forbundet med, at Smørret ved at henstaa paa Udstillingen i 14 Dage forringes i Kvalitet og altsaa ikke kan sælges til den Værdi, som er afregnet Mejeriet af Forsøgslaboratoriet. Men i al Almindelighed at sige, at Mejerierne skulle bære hele Udgiften, tror jeg vilde være urigtigt.

Det ærede Medlem omtalte dernæst Spørgsmaalet angaaende Driftslaan til Husmænd. Jeg er ganske enig med Landbrugsministeren i, at det vil vist være betænkeligt at gaa til denne Foranstaltning. Jeg tror ikke, at Sagen kan realiseres efter den